

אגרות הר"י"ף

פרשת כי תבא

ז' אגרות שנכתבו השבוע מרכיבו האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א ראב"ד מרוקו ובהם עצה לחיים, מעשי קדמונים, הדרכות ומנהגים, עצות מוסרים וניצוץ אורים, אור מישרים, ממעין תורה נובעים, ליישר הלכות ולטהר המעשים. + שבוע פרשת כי תבא, חודש הרחמים והסליחות תשפ"א

לכל האהובים והחביבים, הקב"ה יתן לבלם ישועה וברכה שמחה סיעתא דשמיא נחת וכל הטוב.

תורה רבה לכל האהובים על כל החזק ועל כל התפלות שמתפללים עלינו, על הלמוד של ספר דברים, על הלמוד היומי, הקב"ה יתן סיעתא דשמיא "יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם" ונזכה בלענו בעז"ה לאור גדול.

בע"ה ביום שני הבן היקר והחביב רבי מאיר אליהו מתחיל להניח תפילין, לקיים את המצוה הראשונה והחשובה של הנחת תפילין, זוהי שמחה גדולה שכל אדם שהוא חלק מ"שובה ישראל" או קשור לתורת של הקהילה הקדושה יהיה אתנו בשמחתנו הגדולה בהנחת תפילין.

אנחנו שולחים את ההודעה הזאת אישית לבלם שבוע"ה בלם יהיו אתנו במעמד הגדול הזה בהנחת תפילין, תפלת שחרית ובסליחות. נבנים ספרי תורה לכבוד האבות הקדושים, כמה ספרי תורה, בע"ה נחלק יין ודבש המסרת של הישיבה הקדושה, ובעז"ה נתחזק לכבוד ההלולה של הסבא הגדול רבי חיים פינטו זצ"ל. יהיה בעז"ה אור גדול וישועה גדולה סיעתא דשמיא גדולה.

ויש לנו בקשה אישית מכל אחד מהאהובים והחביבים להיות אתנו יחד ביום שני בישיבה במנהטן בכל הזמן הקדוש שיהיה קבלת על מלכות שמים תורה רבה בשורות טובות שמחה והצלחה ואור גדול.

"תכלה שנה וקללותיה תחל שנה וברכותיה"

בשורות טובות ומצפים לראות את כל האהובים והחביבים

מתוך דברי האדמו"ר שנשלחו אמש

מחשבות ומעשים טובים לצאת זכאים בדין

כי ידע האדם אלו מחשבות של היצר הרע להפיל את האדם ולהביא על האדם את כל הרע, ועל זה אמרו רבותינו: "ואשר יגדתי יבא לי".

ולכן גם ביום הדין, אם נכנסים לאדם מחשבות רעות, עליו לדחות אותם מיד ולא לשקע בהם, "כי המשפט לאלהים הוא" הדין והמשפט הוא של הקב"ה ואתה אל תפנס בחשבונות שמים בשעת המשפט.

אתה תחזק את עצמך בתורה, במצוות ובמעשים טובים, ותוסיף זכויות ואל תכנס איך המשפט, מה יהיה במשפט, השלך על ה' תוסיף מעשים טובים בלי מחשבות, בלי פחדים, בלי דמיונות, תתרכז במה אתה יכול להועיל באמת למשפט ולדין ולא תשקע בעצת היצר הרע. כי זה דרכו של היצר הרע, לשאב את האדם ליאוש ולמחשבות המביאות על האדם חרבן והרס.

ולכן, ככל שמתקרבים הימים ליום הדין, על האדם להסיר המחשבות הבעייתיות ולדבק בעשייה של טוב, כי רק כך ינצח האדם את היצר הרע ויכתב לחיים טובים, בספר הצדיקים והחסידים לחיים טובים ולשלום.

ע"ה יאשיהו יוסף.

יום ראשון י"ד אלול התשפ"א

ראש השנה ממשש ובא ועלינו לדעת יסוד גדול בחיים, שהקב"ה ברא את העולם להטיב עם העולם ולא ח"ו לצער את האדם.

ונחשוב בדעתנו כמה טוב הקב"ה עושה עם כל אדם ואדם מהרגע שהתינוק נולד, כמה חסד ורחמים. וכך כל אדם מרגע שמתעורר בבקר כמה חסד ורחמים. אבל האדם גדל בפחד ובהרגשה ומחשבה שהקב"ה מעניש על כל דבר ומדת הדין קשה.

אך אם נציר בדעתנו כל יום וכך כל חיינו, כמה טוב לעמת רע עבר כל אחד, אין אנו יכולים להודות ולהלל ולשבח את הבורא על החסד והטוב אשר גמלנו.

וכך האדם נכנס למצב מסכן ביותר, שכל היום דן ושופט את עצמו עוד מעט יהיה רע, עוד קצת הכל יפל, עוד קצת הכל יחרב ח"ו, ועם המחשבות הקשות והשליליות של האדם הוא גורר ומביא על עצמו את כל הרע.

הוא שופט את עצמו, דן את עצמו, ודאי שצריך לחיות בחרטה ותשובה, אבל חייב לדחות את כל המחשבות הקשות והרעות שבאות לאדם.

כח יום השני

ולכן, יקפיד האדם בכל ימות השבוע ובפרט בשבת, לקרא את הספר הקדוש ספר התהלים.

ידוע מעשה על חבורה של ילדי חמד, אשר היו עוסקים בתורה ובמצוות אצל רבם והגדרתם היתה תינוקות של בית רבן שלא חטאו. בזמן הצר הרוסי היו כופים ולוקחים את אותם גערים לצבא ומגדלים אותם, לא כבני אדם, אלא כחיות השדה ואחרי כן, היו מעבירים אותם על דתם; כחה שלמה נלקחה לצבא, עמדו הילדים הצטערו מה נעשה, איך נעורר רחמי שמים, בכדי שאבינו ירחם עלינו ויושיענו? קמו ואמרו מה יהודי עושה בשעת צרה? קורא תהלים! אך לאף אחד מהם, לא היה ספר תהלים ואיך יקראו תהלים, עמדו כל הנערים וזכרו נגון התהלים והיו ממלמלים בקול את נגון התהלים- הנגון הזה עלה לפני כסא הכבוד ובזכות הנגון רחם הקב"ה על ילדי חמד הללו והתבטלה הגזרה בנס מעל הטבע.

ערב שבת קודש, מהשבבות האחרונות של השנה. יש לשבתות האלו כח גדול ביותר למתוק הדינים ולעורר רחמים בשמי מרומים בקהלות עם ישראל הקדושים נהגו להקפיד באמירת תהלים בחדש אלול ובפרט בשבתות הקדושות של חדש זה, ובכל עת ובכל זמן, רואים אנו את מו"ר זקננו רבנו מאיר אבוחצירא זצוק"ל, עומד בשבת קדש, מחזיק התהלים בידו ובעמידה, משתדל לסים לקרא את התהלים ביום שבת.

וידוע שאמרו חז"ל כל צרה ובעיה, אשר יהודי נמצא בתוכה, בתוך התהלים יש פתרון ובעיתו. ולכן, לקטנו כמה מזמורי תהלים, אשר נפשי יצאה בדברם וסגולות גדולות ונשגבות טמונים בהם, עד כי יבא שילה והם תקון לנפש האדם ובראשם מצוות דאורייתא אשר עצם אמירתם בכונה, בהם אפשר לזכות בכמה מצוות מהחשובות ביותר מדאורייתא

אם כך נדמה בנפשנו, יהודי שקורא תהלים מעמק הלב, עד היכן כוחו מגיע ועולה.

וצריך האדם לדע, הנה אמרו חז"ל ספרי חיים ומתים לפניך נפתחים בראש השנה וקשה לנו מילא ספרי החיים הקב"ה פותח, למה צריך לפתח שוב ספרי המתים לעין בהם? אלא אפשר לפרש ולומר: ישנם שתי סוגי מצוות: יש מצוה שאדם מקים אותה ובסיומה שם הסתיימה המצוה; ויש מצוה אחרת שמתגלגלת והולכת וממשיכה הלאה, למשל אדם שבנה בית הכנסת המצוה אינה מסתכמת בבניה בלבד, אלא, כל יום שנקנסים יהודים ומתפללים עולה ומתעלה האדם למדרגות גבוהות בשמים וזה "ילכו מחיל אל חיל" שהצדיקים בשמים הולכים מדרגה לדרגה, על פי כוחם בעוה"ז וכן, צדיקים אין להם מנוחה בשמים, מדוע אין להם מנוחה? משום שעסוקים לעלות ולהתעלות ולכן, ספרי מתים, אף פתוחים כל ראש השנה בודקים את מעלת המתים, האם עלו ולאן עלו והיכן יהיה מקומם בעולם האמת.

ונביא ראיה לדבר הגמרא במסכת חגיגה (דף ד') אומרת אמר רבי אלעזר כשהיה מגיע לפסוק הזה היה בוכה "ויאמר שמואל אל שאול למה הרגתני להעלות אתי" מה שמואל הנביא שהיה צדיק אחרי מותו היה מתירא מן הדין וכועס על שאול למה העליתני, קל וחומר אחרים שגם להם יש פעם בשנה דין ומה פחד שמואל - מבארים המפרשים, בניו לא הלכו בדרך ה', פחד שמואל שמעשיהם מורידים אותו מטה ולכן, כששואל העיר את נשמתו באוב, לשאול את אשר יהיה במלחמה למחר, פחד שמואל שמעירים אותו לדין, להוריד אותו ממקומו בשביל בניו שלא הולכים בדרך ה'.

לכן, יזהר בכל כוחו להקפיד על ספרי חיים ואף על ספרי מתים להוסיף בימים אלה לו ולבני משפחתו, אשר נפטרו מן העולם וביותר יקפיד בכניסת שבת ביציאת שבת. אמרו חז"ל כל השבוע הרשעים בגהינם ובשבת יוצאים מגהינם ובמוצאי שבת, שבים לגהינם, אך על פי מעשיהם של בני המשפחה החיים, כשהבן או הקרוב משפחה החי, מכניס את השבת מקדם מוציא את כל בני משפחתו מגהינם ראשונים וכשמתעכב ביציאת שבת, משאיר אותם מחוץ לגהינם אחרונים ואז אותם בני משפחה עומדים ומליצי ישר עליו, על הטוב אשר גמל אותם.

חס ושלו, כשלא נוהגים כשורה בשבת מצערים את קרוביהם ומכפילים עליהם את ענוי הדין בשמים. שבת קדש, זה זמן מיחד לתשובה מאהבה בשמחה

ובטוב לבב, אך ישתדל האדם בכל כוחו לא רק לקרב עצמו, אלא להשפיע על כל הסובבים להתקרב להקב"ה, בשמחה ובטוב לבב.

והנה, תמיד מול עינינו, מעשה המובא בקדמונים, איך ינהג האדם ולא יכפה עצמו אלא בדרך נעם, ישיג כל טוב: מעשה באדם אשר היה נשוי עם אשה צדיקה חכמה ונבונה ויראת ה' היתה אוצרה, באחד הימים הלך הבעל לבית המשתה עם אחד מעשירי העיר אכל ושתה צחקו והתהוללו ובתוך ההתהוללות השתכרו כטוב ליבם ביין, עמד בעל הבית הקשה ואמר לאיש ההגון יש לי בת, אשר עדין לא התחתנה ורוצה אני שתשאנה והדבר הזה יהיה שמחה גדולה בעיני. אמר לו האדם: אני נשוי עם אשה צדיקה הגונה וטובה, מדוע אעשה מעשה זה? השקה אותו האיש השקה עוד משקה עד שלא עמד בזה כבר ואז עמד ובגדר גדר לו וכתב וחתם, שיוסיף את ביתו לאשה ועוד הוסיף ונתן לה גדוניה גדולה והבטיח כתבתה מרבה, הכל כתוב וחתום.

כשהגיע לביתו, התפקח מיינו, הבין את אשר עשה והצטער צער גדול. לא ידע איך לעמד ולומר זאת לאשתו הצדקת ואשתו ראתה שפניו לא כתמול שלשום, עמדה ובקשה להבין את אשר לו. בסוף, לא עמד עוד וגלה וספר לאשתו את אשר עשה. מיד קמה על רגליה אשתו ואמרה מזל טוב, אשרי! אני מיד קמה והולכת לבית אבי לחדש ימים, עד שתתחתן בשמחה ויעברו ימי שבע ברכות עליך, באשר ובטוב לבב, הבעל, לא האמין, אשתו אספה את בגדיה ויצאה לדרך והוא הלך לבית אבי פלחו החדש ובקש להכין למחר, או ליום שאחרי, את החתנה הגדולה בביתו כלם עמדו ושמוחו שמחה גדולה בהכנות הללו, היתה חתנה כל טובי העיר השתתפו בה שמחה מרבה ביותר בלילה נכנס האדם לחדרו יחד עם אשתו ומוציא שצרתו גדולה מצרת אשתו, אשה חסרת דעת חסרת דרך ארץ, אשר אין ביכלתה לעשות מאומה בבית וכו'

חפה האדם לבקר ובבקר הלך לאביה ודרש ממנו, מיד, להתגרש מביתו ושלם לה כל אשר חפצה. אחרי שהוציאה מביתו, רץ לבית חמיו והלך בוכה לפני אשתו מבקש מחילה וסליחה וכפרה. אשתו מחלה וסלחה, אך אמר לאשתו אמרי נא לי מדוע נתת לי, בקלות כל כך להתחתן ועזבת את הבית ונהגת בצורה הזאת? ענתה האשה ואמרה: ידעתי מי אני וידעתי אלו הייתי צועקת ומתלוננת, דבר זה היה נשאר בלבך כל החיים בכל עת ובכל זמן, היית חושב וחושש אולי טעיתי, אולי הפסדתי, לכן נתתי

לך שתראה את הכל, נתתי לך שתרגיש את הכל ואחרי שראית והרגשת ואתה אחראי להפסד הכספי שנגרם לך יודעת אני שלבך יהיה שלם ושלא יהיו תלונות יותר בלבך.

כך אצל אדם, כאשר כופים על האדם לעשות דבר

ומונעים ממנו בכח, לעשות מה שלבו חפץ נשאר הרע בלבו ולא מתרפא "בטוב טעם ודעת למדני חקיר".

הקב"ה, יתן לכלנו שבת שלום שבת של הצלחה שבת של ישועה ונזכה כלנו לגאולה שלמה בקרוב.

ארתור ג'

לחיות ביהודי

בבכי ואמר, אני מוכן למות מות קדושים, אך אינני יכול לחיות חיים קדושים. והנה עלה בדעתנו, אדם שמרגיש אטימות הלב ואין בכחו להתקרב בתשובה ראשון, מה יעשה וירפא לו? ישתדל לעשות צרכי צבור, דברים למען הכלל וכאשר יעשה למען הכלל זכות הכלל יגן בעדו ומצוה גוררת מצוה וכך יתקרב אל ה' וישב ורפא לו.

אך, יזהר ממדת הכעס, אין מדה המשחיתה והמקלקלת וההורסת את חיי האדם יותר מן הכעס, כל חלקה טובה נחרבת ממדה זו. ואפשר לבאר את דברי הגמרא (ברכות י"ח): מעשה בחסיד אחד שנתן דינר לעני בערב ראש השנה בשנת בצרת והקניטתו אשתו והלך ולן בבית הקברות. ועלה בדעתנו קשייה, מי זה חסיד בגמרא, כל חסיד המובא בגמרא הוא רבי יהודה בר אילעי, אשר על דורו הגמרא במסכת סנהדרין כ' דורשת, אשה יראת ה' היא תתהלל, ועל דורו מספר שששה תלמידים היו מתכפסים בטלית אחת מהעוני הגדול, אך בשום אופן לא בטלו את מצוות למוד התורה. אם כן, מדוע לן בבית הקברות ועוד בראש השנה?.

אלא חשבנו לבאר ולומר רבי יהודה בר אילעי היה קדוש עליון ומהלשון הקניטתו, משמע שהצטער וכעס ולכן פשהרגיש בגפשו שהצטער וכעס, לתקן את אשר קלקל, הלך לבית הקברות ולן שם, להזכיר ליצר הרע את יום המות, אין מדה קשה כמדת הכעס. ולכן נשים בגפשו מודעה בערבי שבתות ובערבי חגים ובערבי שמחות, השטן מקטרג בכל כוחו, מכניס כעס ומחלקת וגורם שהימים טובים נהפכים לימי פורענות ונזהר ונשמר לא לתת ליצר הרע להכנס בדלת הכעס, ולהשתדל בצרכי צבור בכדי שיהיה עז בגפשו לפתח את הפתח הראשון שעל ידו יפתח כפתחו של אולם וכך תקבל תשובתנו ברצון.

נתפלל להקב"ה שיפתח שערי שמים, פרנסה מרבה תכתב על עם ישראל, וסגלה בדוקה בכל מוצאי שבת לומר שבעים פעמים אליהו הנביא. ובזכות

לכל אהובנו וחביבנו, האהובים והחביבים, השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימנו כקדם.

הנה, שנים רבות היתה קשה לנו הגמרא המביאה המעשה בירבעם בן נבט, אשר חטא והחטיא את הרבים ובסופו אמר לו הקב"ה, חזר בך ואני ואתה ובן ישי מטילים בנך. שאל ירבעם מי בראש? ענה לו הקב"ה, בן ישי. אמר אם בן ישי בראש, איני שב בתשובה.

ותמהו המפרשים הרי הקב"ה אמר לו: אני ואתה, אתה זה ירבעם בן נבט, ואחרי כן בן ישי, אם כך כבר שמע שמקומו לפני דוד המלך, מדוע לא שב? מדוע בקש שוב לשמע זאת? אלא חשבנו לבאר ולאמר, ידוע שמדרכי התשובה האדם צריך להתחיל והקב"ה מסייע לו להמשיך וזה דברי חז"ל: "פתחו לי פתח כפתחו של מחט ואני אפתח לכם כפתחו של אולם". האדם צריך לפתח את הפתח הראשון לתשובה ואחרי כן הקב"ה מסייע ועוזר לו. הקב"ה מבקש מירבעם בן נבט, לחזר בתשובה והקב"ה אומר לו שיזכה בזכות התשובה למעלות נשגבות. שואל ירבעם: רבוננו של עולם, תשובתו של דוד המלך אחרי מעשיו, מי בראש? מי עשה הצעד הראשון לתשובה, האם הקב"ה אתה קרבתו או, שהוא פתח ראשון את הדלת לתשובה? עונה הקב"ה לירבעם: בן ישי בראש, הוא הראשון שהתקרב בתשובה. אמר ירבעם: אם כך, איני שב.

ירבעם בקש מהקב"ה, שהקב"ה יפתח לו דרך התשובה, לו אין כח לפתח את דלת התשובה ולכן נדחה מהשמים, האדם צריך ראשון להתקרב לה', "שובו אלי ואשובה אליכם", אתם תשובו ראשונים, אתם תתקרו וואחרי שתתקרו אשובה אליכם.

הקשי הוא הקרבה והפתח הראשון, בכל עת מול עינינו דבר שראינו לפני שנים רבות, עמד בפנינו יהודי שעשה הרבה רע לפני ה', בודאי עבר על רב התר"ג מצוות, כולל שפיכות דמים והשתדלנו לדבר על לבו לשוב אל ה', אחרי דבור לעמק הלב התפרץ

אליהו הנביא יפתחו שערי שמים ונודה לה ונשוב אל

ה' בשפע וברחמים ונזכה לבשורות טובות בקרוב.

אגרת ד'

חסד התשובה

הטוב והרע ביחד ונזק חמור יוצא מדבר זה.

והנביא צועק ואומר: "הסירו הבגדים הצואים מעלכם אמר ה'". משל הדבר למה הוא דומה?, לאדם שהלך לחנות לקנות בגדים חדשים, אך לא מוריד את הישנים המלכלכים, מנסה ללבש את החדשים מעל הישנים, וכך אי אפשר, צריך להסיר את הבגדים הצואים והמלכלכים ואחרי שמסיר, יכול ללבש את הבגדים החדשים והמתקנים. ידע האדם כאשר לובש בגדים צואים והולך בדרך רעה וגם עושה מצוות, הכח של הטוב של המצוות נתן לטמאה ולסטרא אחרא.

וזה מה שאומרים בראש השנה: "יהי רצון שנהיה לראש ולא לזנב". וקשה, אם נהיה לראש ודאי לא נהיה זנב, מדוע כופל ואומר שנהיה לראש ולא לזנב? אלא יש אנשים שהם גם ראש וגם זנב. גם ראש, גם לומדים תורה, גם הולכים לשעורי תורה, גם מקיימים מצוות, אך וגם זנב, כשמסימים התורה והמצוות הולכים לעשות חטאים ועוונות ומעשים רעים. וכן תפלתנו שיהיה לראש, לראש-ראשי תבות: ל-עשות ר-צון א-בינו ש-בשמים ולא לזנב, לא ללכת לדרכים ומעשים אשר אינם הגונים.

הנה היצר הרע צובע ודוחף את האדם לחשב שהרע הוא טוב. ומובא בחיד"א בספר לב דוד בשם המדרש: רבי יהושע בן לוי, הלך פעם עם אליהו הנביא בדרך, בהלככם נכנסו לאחד הרחובות שהיה בו מעט עוברים ושבים והנה רואים הם חנות אחת נקיה ומסדרת ואנשים שגנבנים לקנות שם היו מועטים, רבי יהושע בן לוי פנה לראות מה מוכרים בחנות זו וראה שמוכרים שם בשר עגל בריא ושלם, במחיר זול מאוד, לטרא שלם בפרוטה אחת. המשיך ללכת עם אליהו הנביא נכנסו לרחוב אחד, שהיה מלא וגדוש באנשים ושם ראו חנות ואנשים רבים עומדים על דלתותיה, נדחקים ודוחפים איש את רעהו. וכשנגש רבי יהושע בן לוי לראות הנעשה שם, ראה בתדהמתו הרבה, שמוכרים שם בשר כלב סרוח במחיר יקר מאוד, דינר שלם לטרא וכל אחד רוצה לחטף קודם חברו.

השתומם רבי יהושע למראה המחזה המוזר הזה, מדוע במקום מכירת בשר עגל טרי ושלם, הנמכר בזול, באים אנשים מעטים ואלו לבשר הכלב הסרוח,

לידידינו ואהובינו היקרים די בכל אתר ואתר, ה' עליהם יחיו

לכל אהובינו וחביבינו:

"ולך ה' החסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו" (תהלים ס"ב).

והנה חסד גדול עשה עמנו הקב"ה, שמשלם לאיש כמעשהו אשר חטא, ולא דן אותו בצורה קשה וחמורה יותר, כן פרש האלשיך הקדוש.

ומובא בספרים הקדושים משל, אשר מוסר גדול נלמד ממנו, מעשה בגנב אשר הבחין באחד מהבתים המפארים והחשובים בעיר, והחליט הגנב להכנס לבית ולגנוב ממון גדול, חכה לשעה הטובה ביותר לגנבים ועמד וניסה להכנס מכל דרך לבית, מהדלת, מהחלון, אך כל הדרכים היו סגורות ומסגרות, נסה הגנב לעלות לגג הבית ומשם למצוא דרך להכנס, הנה גם שם הכל היה סגור ומסגור. בצר לו, אמר: לא אלך בלי מאומה, הנה ברג גדול קבוע בתקרה, אפרק את הברג ואקחהו עמי. התחיל לפרק את הברג. והנה ברגע שנתק אותו, רעש גדול נשמע, מהומה גדולה הרגשה, הגנב מבהלה נכנס לחדרה ונשאר קפוא במקומו, ובני הבית עלו ותפסו הגנב, היכו אותו מכות נמרצות, ולקחו אותו לפני השופט. כששאל מה קרה, ענו ואמרו לו: ברג זה היה מחזיק מנורה גדולה מהדורת ומפארת, ברגע שנתקת אותה מהתקרה, נשברה ושברה דברים יקרים וגרמה הרס ונזק רב ביותר. השופט התחיל לדונו ביד קשה וחיבו בגזקים קשים, נזקי המנורה היקרה, החפצים היקרים בבית שנשברו. עמד הגנב והתלונן ואמר: מדוע יענישוני ענש כל כך חמור, הרי רק ברג לקחתי? ענה השופט ואמר לו: הברג הוא רק סבה, הנזק הוא נזק חמור ביותר.

האלשיך הקדוש אומר: ואתה תשלם לאיש כמעשהו, הקב"ה, ברחמיו על כל מעשיו, מעניש רק על גנבת הברג, כמעשהו, ולא דן את האדם על המנורה ועל הנזקים הרבים הנלווים.

ביותר בימים אלו, נשתדל בכל כוחנו לקיים את דברי חז"ל: סור מרע ועשה טוב, זו דרך ה' אמתית לסור מהרע, להתרחק מהרע ואחרי כן לעמד ולעשות טוב, משום שאם אדם עושה גם רע וגם טוב, מערבב את

הנמכר ביקר, רבים מאוד הקופצים!.

אז גלה לו אליה; כי כל מה שראו עיניו, אינה מציאות קימת, אלא חזיון ומשל. החנות המוכרת בשר העגל בזול מרמזת על המצוות שהם בבחינת בשר טרי ושמן ומחירים בעולם הזה הוא לטרא בפרוטה ואף על פי כן לא קופצים עליה. ואלו מקום ממכר הכלב הסרוח, רמז על העברות שמחירים יקר מאוד, לטרא

בדינר, ועליהם רבים הקופצים וכל אחד רוצה לחטף קודם חברו.

וכשידע האדם שזו מלחמת היצר וזה אשר רוצה להשיג וכל הרדיפה היא אחרי בשר כלב סרוח, יתחזק בנפשו וישוב אל ה' ורפא לו.

הקב"ה יזכנו להתקרב בתשובה שלמה, ביראת החטא וביראת הרוממות כל הימים

אגרת ה'

מעלת השלום

גורמת להרבה בני אדם לתלות את חסר ההצלחה בסובבים אותם והנלוים אליהם. לכן, ראשית כל, יש לאדם לעשות שלום בתוככי נפשו, לדעת את הכוחות הפועלים בה ולהשליט את הטוב על הרע. לאחר מכן, יפנה לבנות את השלום יחד עם כל הסבבים אותו, ויראה הצלחה.

בגדל מעלת השלום שנינו במסכת אבות (פרק א), הלל אומר, הוי מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה.

ובאר הקדוש רבי אליעזר אזכרי זצ"ל (בספר חרדים סוף פרק ח), שכשם שבעולם הזה ישנם בתי מדרש, כך בעולם האמת ישנם בתי מדרש, ובראשם עומדים אבות העולם וצדיקי הדורות. וכך גם לאהרן הכהן שהיה אוהב שלום ורודף שלום ישנו בית מדרש, שאליו מתקבצים ובאים כל מי שהלך בדרכו של אהרן הכהן, דרך האחוה והשלום. וזה מה שיעץ לנו הלל הזקן, כיון שמעלת השלום כל כך גבוהה, לכן הוי מתלמידיו של אהרן, ללכת בדרך השלום ולרדף אחריה, כיון שבזאת תקנה לעצמך חלק רוחני נצחי, להיות בעולם הבא, מיושבי בית המדרש של אהרן הכהן.

אמרו חז"ל (ברכות נו, ב), הרואה קדרה (סיר) בחלום יצפה לשלום, ובאר הגאון מוילנא (קול אליהו ברכות), שכידוע האש והמים הם שתי טבעים מנגדים זה לזה ואין להם קיום ואחדות כלל באפן טבעי. אך באמצעות הקדרה שמפרידה בין האש והמים בצורה הנכונה, נתן להפיק תועלת רבה לאדם. על ידי הקדרה נתן לקרב את שתי הלוחמים הללו, המנגדים זה לזה ומרחקים זה מזה, ויחדיו להביא ברכה ותועלת, לכן ראית הקדרה בחלום מרמזת על השלום.

הרי, שעל ידי השלום נתן לחבר בין שני דברים מנגדים, ואפלו להביא לשלמות והתאמה ביניהם. כלל ידוע הוא אצל חוקרי המדע, שפעמים רבות דבר

הכתוב בפרשתנו: "אתם נצבים היום כלכם... כל איש ישראל".

ודרשו חז"ל, שכל ישראל נצבו באחדות ובשלום, כל איש ישראל, כאיש אחד בלב אחד. מובא בספרים הקדושים שכל אדם צריך לעמל כדי לקנות לעצמו את מעלת ומדת השלום, שהיא מעלה גדולה עד למאד, שאדם אוכל את פרותיה בעולם הזה, והקרן קימת לו לעולם הבא. וכבר אמר דוד המלך (תהלים כח, יד) "ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום", דהינו, שהברכה שהקב"ה מברך את עם ישראל, שיהיה שלום מוטל בניהם ואם כן, ודאי שהשגת השלום הוא יסוד גדול להגיע לעליה ברוחניות.

וטעם הדבר, כון שעל ידי השלום, יכול האדם להגיע להשגים והצלחות נפלאות, בגשמיות ורוחניות וכאשר, השלום נעדר, אנו עסוקים כל העת במחלוקות ובמלחמות, אשר מסיטות אותנו מתפקידנו ומטרוננו. נמצא, שכל המחלוקות הם מעצת ורצון היצר הרע, בכדי שהאדם לא ימלא את ראשו בעקר, אלא יתעסק במחלקת וספיחיה שהם טפלים.

לכן, אין גבול ושעור למעלת השלום, כי כאשר אדם נמצא בשלום עם הסבבים אותו, יש לו את הזמן והיכלת להתמקד בעקר ולעשות את תפקידו.

צריך לדעת יסוד נפלא, שקדם שהאדם יעשה שלום עם הסבבים אותו, יש לו לעשות שלום עם עצמו, כיון שפעמים רבות יש לאדם מחלקת בתוככי עצמו, הנובעת מצד הרצונות והדחפים המנגדים שמתרחשים בנפשו, שמצד אחד הוא גמושך לעשית טוב ומאידך לעשית רע.

המחלקת הפנימית שבנפש האדם, כמו גם חסר ההצלחה שגלוה אליה, יכולים להדמות בעיניו כביכול כמחלקת שלו עם הסבבים אותו וטעות זו,

עומדה וכביכול אינה מסייעת בהליכה. אכן, פעלת ההליכה של הרגל הימנית מנגדת לרגל השמאלית, אך רק כך תתאפשר הליכת האדם, אם ירצה האדם ללכת בו זמנית בשתי רגליו הוא יפל מיד, ועל ידי החבור והשלוש בין שתי הנגודים יחדיו, מצליח הוא בדרך.

בימי חדש אלול, ימים של חפוש ובדיקה, יש להתאמץ לחזק את מעלת השלוש, בין אדם למקום, בין אדם לעצמו, ובין איש ורעהו, ומתוך השלוש בין הנגודים נתן יהיה להגיע לשלמות האמתית.

אגרת ר'

זעקת הלב

נעתר על קברו. ראינו בשש שנים האלו שנסענו, ברב עם הדרת מלך, ישועה בכלל ובפרט נוסעים אנו בהרגשה של "עבדו את ה' בשמחה אך גלו ברעדה". השמחה והרעדה אינם מתחברות יחד רק במקום מצוה.

ידוע דברי חז"ל, כשפים שלמה המלך לבנות את בית המקדש התפלל ואמר: רבונו של עולם, כשיבא יהודי לבית ה' לבקש בקשה או תחנה, אם סוף התפלה והבקשה לטובתו, ענה לו ה' ואם היא לא לטובתו, בתוך הטוב שחושב טמון רע, כ"עשר שמור לבעליו לרעתו", מבקש שלמה המלך להקב"ה: רבונו של עולם, אל תענה לאדם על תפלתו. לתפלה יש כח חזק ביותר אין דבר שיש לו כח יותר מהתפלה. התפלה היא זעקת הלב.

וכך מצאנו כהן גדול ביום הכפורים כשיוצא מקדש הקדשים היה מתפלל תפלה קצרה, ובתפלה היה אומר: הקב"ה אל תשמע לתפלת עובר דרכים, חשבנו במליצה לבאר ולומר: מה היא תפלת עובר דרכים? גנב שגננס לגנב בבית, ברגעים הקשים של הפחד, מה עושה, מתפלל להקב"ה שלא יתפסו אותו. והנה גונב הוא, עושה מעשה רע ומתפלל לה שלא יתפסו אותו. וזאת תפלת כהן שלא תשמע לעוברים על הדרכים הטובות ועושים מעשים רעים, אל תשמע ואל תקבל את תפלתם.

תפלה יכולה לשנות גם את זווית האדם, לאה זוויה היה עשיו ועל ידי תפלה ודמעות, שנתה את מזלה וזכתה להתחתן עם יעקב.

כח התפלה הוא כח עצום שאין כדגמתו, אף אנו בנפשנו, ראינו דברים, שמומחים אמרו, אינם בדרך טבע, הקב"ה על ידי תפלות משנה את הטבע.

הקב"ה יושיע ויסייע וינצח כלנו לבשורות טובות

חדש נוצר, רק על ידי חבור בין שני דברים מנגדים זה לזה, ומהחבור הנגודי נוצר דבר שלישי חדש, אבל ללא החבור ועשיית השלוש בין שתי הדברים המנגדים לא יצא דבר. כך כשנתבונן בצורת ההליכה הטבעית נראה, שכאשר האדם עוקר את רגלו הימנית לצעד קדימה, הרגל השמאלית נותרת עדין נטועה חזק במקומה ואינה משתתפת בהליכה. ורק כאשר הרגל הימנית הנחה על הקרקע, עוקר האדם את רגלו השמאלית לצעד, ואז הרגל הימנית נותרת על

בשש שנים שעברו, הפחד והאימה וההתביעה אשר מרגישים על נפשנו בימים אלו עולה מעלה. שנה זו היתה מהשנים הקשות בחיינו, ידענו בחיינו ימים של סבל בבריאות, ימים של סבל בעניינים של על הצבור, זמנים מרכבים וקשים, אך השנה הזו היתה שנה של נסיון קיומי. בעז"ה אחרי נסיון קיומי הקב"ה פותח שערי שמים, הנסיון הוא נסיון כללי של כל היהודים הצדיקים הקשורים בעבתות עמנו. בכל בקר, בחצי שנה האחרונה, אחרי תפלת שחרית היינו מרימים ידינו להקב"ה ובדמעות בוכים ואומרים: רבונו של עולם, ברוך הבא ביסורים, אך בדמעות בקשנו, שהיסורים והצער אשר עברנו, לא יפגעו חס ושלוש, בכלל, והמאות תלמידים שיושבים בישיבה, והאלפי עניים שאוכלים יום יום, עשרות אלפי המשפחות שאוכלים כל חג, מאות היתומים והאלמנות אשר מתפרנסים, מאות המשפחות שקשורות סביב ק"ק שובה ישראל, לא יפגעו ושה' הטוב לא יחסיר כל טוב ויתן לנו כח להמשיך במלאכת הקדש.

ב"ה רחום וחנון הושיענו וגאלנו והגומל לחיבים טובות, גמלנו כל טוב. "וקווי ה' יחליפו כח", ובגזרת החונן לאדם דעת והרופא לנשברי לב ושליחים נאמנים, כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד ומפה ולהבא כותבנא לטובא.

מגיל שלוש עשרה, היינו מוסרים בכל יום חמישי שעור בספרים הקדושים "פלא יועץ" ו"יעלזו חסידים", ונפשנו נקשרה קשר עמק וחזק עם רבנו אליעזר פאפו, ואף יום שמחת לבנו היה עם סימן מצדיק קדוש זה. ואף ימים אלו חתום שעבוד הנפש, היה בימים קדושים אלו שכלנו משתדלים לכבוד אותו צדיק הפלא יועץ. מרגישים אנו בלבנו שהרבה טוב והרבה שפע ירדו לעולם, לכלל ולפרט בכח התפלות והתחנונים אשר כלנו כאיש אחד בלב אחד

שוכה ישו"א
מעמד הנחת התפילין

לבגן של קדושים הבה"ח מאיר אליהו
 בן לאדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א
 • כ"ב אלול תשפ"א •

**הַמִּשְׁפָּע מִצִּיּוֹן הַפְּלוֹי יִהְיֶה עָלַי לְהוֹדָה לְךָ
 הַיּוֹם אֲרֻמֶּם וְשִׁפְעֵ קוֹנֵי
 וּמִדְּשׁוּבוֹת קִדְוֹשׁוֹת**

בשמחה רבה הננו לבשר על שמחתה של מצווה
 במעמד הנחת התפילין, לבנו של רבינו ועטרת ראשינו
 פרי עץ חיים בן של קדושים מופלא ומפולג בתורתו ויראתו
 הבחור החשוב מאיר אליהו הי"ו

בן אדמו"ר עט"ר רבינו יאשיהו פינטו שליט"א

שתתקיים במעמד רוב עם, בבית המדרש הגדול
 המרכז העולמי "שובה ישראל" במנהטן

ביום ב' לסדר נצבים – כ"ב באלול תשפ"א (30 אוגוסט)

בשילוב הכנסת ג' ספרי תורה והילולת רבינו חיים פינטו זצוק"ל

♦ סדר המעמד ♦

שחרית ומעמד הנחת התפילין	עד 8:30
סליחות	עד 10:00
קבלת פנים	עד 11:00
הכנסת ספר תורה לעילוי נשמת רבינו יואל מסאטמר זע"א	
סעודת מצוה – קומה ר'	עד 13:30
הכנסת ספר תורה לעילוי נשמת דס"ק סידנא בבא מאור זיע"א	
הילולא לכבוד רבינו חיים פינטו זצוק"ל – בבית כבוד האדמו"ר שליט"א	עד 15:30
הכנסת ספר תורה לעילוי נשמת הרבנית הצדיקת מרת שמחה זע"ה (הסבתא אשת בבא מאיר)	